

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce C., spol. s r. o., zastoupeného JUDr. Petrem Kotrlíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Jungmannova 31, proti žalované Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, Praha 10, Krátká 10, zastoupené JUDr. Simonou Macáškovou, advokátkou se sídlem Praha 4, Přebudská 1600/11, a osob zúčastněných na řízení: 1) P. z., a. s., zastoupené JUDr. Helenou Chaloupkovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Kladská 5/1489, 2) T. P., s. r. o., zastoupené JUDr. Marcelou Neuwirthovou, advokátkou se sídlem Havířov, Dělnická 1a/434, 3) R. T. A., a. s., zastoupené Mgr. Mojmírem Náplavou, advokátem se sídlem Praha 1, Krakovská 7, 4) B. S. a. s., 5) T. F., s. r. o., zastoupené Mgr. Ing. Martinou Zralou, advokátkou se sídlem Praha 2, Chodská 4, a 6) S. O., a. s., zastoupené Mgr. Radkem Pokorným, advokátem se sídlem Praha 1, Karolíny Světlé 301/8, a společnosti S. P. R., k. s., zastoupené Mgr. Radkem Vachtlem, advokátem se sídlem Praha 2, Římská 32, v řízení o kasačních stížnostech žalované, vedlejších účastníků ad 1 až 6 a společnosti S. P. R., k. s., proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2006, čj. 10 Ca 163/2006 - 246,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2006, čj. 10 Ca 163/2006 - 246 se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 4. 4. 2006, čj. Ru 25/06 byla pod body I, II, III udělena licence k provozování celoplošného televizního vysílání šířeného prostřednictvím pozemních vysílačů v

systému DVB-T (v síti B) společností P. z., a. s., T. P. s. r. o. a R. T. a. a. s. Pod body IV až VII byly zamítnuty žádosti a udělení licence společnosti C. spol. s r. o. a to k provozování televizního vysílání programu N. f., N. n., N. s. a N. s. Pod body VII až XXIII byly zamítnuty žádosti o udělení licencí dalších (v tomto správním rozhodnutí blíže uvedených) společností.

Rozhodnutím žalovaného se dne 4. 4. 2006, čj. Ru 26/06 byla pod body I, II, III udělena licence k provozování celoplošného televizního vysílání šířeného prostřednictvím pozemních vysílačů v systému DVB-T (v síti C) společností B. S. a. s., T. F. s. r. o. a S. O., a. s. Pod body V až VIII byly zamítnuty žádosti o udělení licence společnosti C., spol. s r. o. k provozování televizního vysílání programů N. f., N. n., N. s. a N. s. Pod body IV a IX až XXV byly zamítnuty žádosti o udělení licence dalších společností.

Žalobou, podanou u Městského soudu v Praze dne 13. 6. 2006 se žalobce C., spol. s r. o. domáhal přezkoumání a zrušení těchto rozhodnutí a to u rozhodnutí čj. Ru/25/06 v rozsahu výroku ad I až VII a u rozhodnutí čj. Ru 26/06 v rozsahu výroku I, II, III, V, VI a VIII, tedy ohledně částí výroků o udělení licencí a výroku o zamítnutí žádostí žalobce.

Městský soud v Praze vyrozuměl o probíhající řízení a o možnosti oznámit, zda uplatní práva osoby zúčastněné na řízení společnosti P. z., a. s., T. P., s. r. o., T. a., a. s., B. S. a. s., T. F., s. r. o. a S. O., a. s. (tedy společnosti, jimž byly uděleny licence). Podáním ze dne 28. 8. 2006, doručeným Městskému soudu v Praze dne 31. 8. 2006 i společnost S. P. R. k. s. sdělila, že uplatňuje práva osoby zúčastněné na řízení.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2006, čj. 10 Ca 163/2006 – 246 bylo (podle bodu I výroku) vysloveno, že S. P. R. k. s. není osobou zúčastněnou na řízení. Dále bylo rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2006 (datované dnem 12. 5. 2006) čj. Ru 25/06 zrušeno ve výrocích č. I, II, III, IV, V, VI a VII a rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2006 (datované dnem 12. 5.) čj. Ru 26/06 zrušeno ve výrocích č. I, II, III, V, VI, VII a VIII s tím, že obě tyto věci byly v tomto rozsahu vráceny žalované k dalšímu řízení (výroky ad II ad III rozsudku). Pod body IV a V výroku rozsudku pak bylo rozhodnuto o nákladech řízení. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku, městský soud dospěl k závěru, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro rozpory uvnitř jednotlivých rozhodnutí i mezi oběma napadenými rozhodnutími, trpí i nedostatkem náležitého odůvodnění. Městský soud konečně dovodil, že stěžovatelka překročila meze správního uvážení. Pokud se týká výroku I rozsudku, městský soud vycházel ze závěru, že společnost S. P. R., k. s., nesplňuje podmínky postavení osoby zúčastněné na řízení, neboť se řízení, tak jak bylo vymezeno žalobou, jejích práv nebo povinností netýká.

Včas podanou kasační stížností se žalovaná domáhá přezkoumání a zrušení rozsudku tohoto soudu. Dovojuje, že napadená správní rozhodnutí netrpí nepřezkoumatelností pro rozpornost či pro nedostatek odůvodnění a že nemůže obstát ani závěr městského soudu o překročení mezí správního uvážení.

Kasační stížnosti podaly i osoby zúčastněné na řízení (tj. subjekty, kterým byly napadenými rozhodnutími uděleny licence), s obdobnou argumentací jako žalovaná. Společnost S. P. R. k. s. pak v kasační stížnosti především dovozuje, že byla účastníkem správního řízení o udělení vysílání, byla proto přímo dotčena na svých právech a povinnostech. Tohoto stěžovatele se totiž přímo dotýkaly jak kladné tak i zamítavé výroky správního rozhodnutí. Byly tedy dány podmínky pro to, aby s tímto stěžovatelem bylo jednáno jako s osobou zúčastněnou na řízení.

Kasační stížnosti jsou důvodné. Nejvyšší správní soud při přezkoumání napadeného rozsudku městského soudu vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Již v usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 5. 2006, čj. 8 As 32/2005 – 81 zdejší soud vyslovil, že nevyrozumí-li soud, který rozhoduje o žalobě neúspěšného uchazeče o licenci proti rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, ostatní neúspěšné uchazeče o tutéž licenci postupem podle § 34 odst. 2 s. ř. s. a neumožní jim tak účastnit se na řízení jako osobám na něm zúčastněným, je řízení před soudem zatíženo vadou, která může mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) a § 109 odst. 3 s. ř. s.]. V odůvodnění tohoto usnesení rozšířený senát především poukázal na to, že *v posuzované věci se správní rozhodnutí dotýkalo více osob, z nichž pouze úspěšného žadatele o licenci soud vyrozuměl o možnosti uplatňovat právo osoby zúčastněné na řízení. Ve smyslu § 34 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba osobami zúčastněnými na řízení rozumět mj. ty osoby, které mohou být přímo dotčeny zrušením správního rozhodnutí. Za situace, kdy se žalobce domáhá primárně zrušení zamítavého výroku v bodě jeho se týkajícím, ale sekundárně zároveň žádá zrušení výroku vyhovujícího, neboť se jedná o výroky vzájemně podmíněné, jsou dotčena rovněž práva ostatních neúspěšných účastníků správního řízení.*

V dalších podrobnostech je možno odkázat na toto usnesení publikované pod www.nssoud.cz.

I v nyní projednávané právní věci jde o shodnou právní problematiku. Rozhodující senát dospěl k závěru, že není důvodu od tohoto stanoviska rozšířeného senátu odchýlit. I zde došlo v řízení u městského soudu k vadě řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Se zřetelem na tento právní závěr nemůže obstát ani výrok I. napadeného rozsudku. Proto byl tento rozsudek podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušen a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. V něm je tento soud vázán uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Za dané situace se zdejší soud již nezabýval dalšími námitkami uvedenými v kasačních stížnostech.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. Městský soud v Praze v novém rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu